

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1296/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200269
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815200269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobcu: F. T. T. S. SA, F. Q. 1, T., XXX XX, S. republika, konajúcou na území L. republiky prostredníctvom F. T. T. S. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom V. 2, F., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Q. L., usadeným euroadvokátom, so sídlom Q. 7, Y., proti žalovanému: Y. V., bytom T., V. XXX/XX, do 30.06.2016 zastúpenému S. A., advokátom so sídlom v N., J. V. X/A, o zaplatenie 3 501,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. septembra 2015, č. k. 13C/9/2015-134, takto

rozhodol:

P o k r a č u j e v odvolacom konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu Z. L., a.s., so sídlom F., T. 7, IČO: XX XXX XXX, a to spoločnosťou F. T. T. S. SA, F. Q. 1, T., XXX XX, S. republika, zapísanou v T. registri obchodu a spoločností pod č. XXXXXXXXXX, konajúcou na území L. republiky prostredníctvom F. T. T. S. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom V. 2, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Po, vložka č. XXXX B.

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 479,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 2 194,12 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a zo sumy 285,15 eur od 18.03.2014 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku .

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 41,62%.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

S. má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 501,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 385,44 eur od 16.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 2 450,72 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a zo sumy 665,44 eur od 18.03.2014 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania v sume 501,43 eur a ostatných trov konania v sume 210 eur, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Konštatoval, že z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že účastníci uzavreli dňa 30.12.2011 zmluvu o spotrebiteľskom

úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 952,79 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v 24-och mesačných splátkach vo výške 57,79 eur v celkovej sume 1.386,96 eur. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 39% ročne a RPMN 46,8 %. Žalovaný celkom uhradil žalobcovi sumu 1.004,22 eur. Z titulu toho úveru podľa písomnej špecifikácie žalobcu žalovaný dlhuje úverovú istinu 310,45 eur, dlžné úroky z úveru 36,29 eur, dlžné náklady spojené s uplatnením pohľadávky 38,70 eur a ďalej žalovaný mu má zaplatiť zmluvný úrok 39% ročne zo sumy 310,45 eur od 04.03.2014 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 385,44 eur od 16.01.2014 do zaplatenia. Splatnosť celého úveru nastala 15.01.2014, pričom dlh žalovaného ku dňu zosplatenia predstavoval sumu 385,44 eur (istina 310,45 eur, úroky 36,29 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 38,70 eur). Listom zo dňa 07.03.2014 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 385,44 eur. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že účastníci uzavreli dňa 28.12.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 2.819 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 20-tich mesačných splátkach vo výške 156,22 eur, v celkovej sume 3.124 eur. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 12,69 % ročne a RPMN 20,9%. Žalovaný celkom uhradil žalobcovi sumu 624,88 eur. Z titulu tohto úveru podľa písomnej špecifikácie žalobcu žalovaný dlhuje úverovú istinu 2.299,18 eur, dlžné úroky z úveru 117,74 eur, dlžné náklady spojené s uplatnením pohľadávky 33,80 eur a ďalej je žalovaný povinný podľa žalobcu zaplatiť mu zmluvný úrok 12% ročne zo sumy 2.299,18 eur od 04.02.2014 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.450,72 eur od 05.02.2014 do zaplatenia. Splatnosť celého úveru nastala dňa 04.02.2014 vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo strany žalobcu listom zo dňa 10.02.2014. Dlh žalovaného ku dňu zosplatenia predstavoval podľa žalobcu sumu 2.450,72 eur (istina 2.299,18 eur, úroky 117,74 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 33,80 eur). Listom zo dňa 10.02.2014 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 2.450,72 eur. Ďalej súd uviedol, že z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX vyplýva, že účastníci uzavreli dňa 17.07.2011 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo forme úverového rámca vo výške 5.000 eur s aktuálnou výškou úverového rámca 600 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v mesačných splátkach minimálne vo výške 5% z dlžnej čiastky. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 26,28 % a RPMN 41,76 % zo štandardným súborom poistenia za poplatok 4,99 % za poistenie. Žalovaný celkom čerpal finančné prostriedky vo výške 1.378,37 eur a do dňa podania žaloby zaplatil na splatenie úveru sumu 1.000,64 eur. Z titulu tohto úveru podľa písomnej špecifikácie žalobcu žalovaný dlhuje úverovú istinu 559,16 eur, dlžné úroky z úveru 86,38 eur, neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky 19,90 eur a ďalej je žalovaný povinný zaplatiť podľa žalobcu zmluvný úrok 26,28 % ročne zo sumy 559,16 eur od 17.03.2014 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 665,44 eur od 18.03.2014 do zaplatenia. Žalobca listom zo dňa 20.03.2014 oznámil žalovanému mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17.03.2014, pričom ku dňu 17.03.2014 sa stal záväzok splatný v celom rozsahu a žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie celého zostatku úveru spolu s úrokmi, poplatkami a poistným do 14 dní od doručenia oznámenia. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci s poukazom na citované ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. súd konštatoval, že žalobu považuje za dôvodnú čiastočne. V spore bolo preukázané, že účastníci uzavreli zmluvy o spotrebiteľskom úvere (kúpa tovaru na splátky, revolvingový spotrebiteľský úver), v ktorých mal žalovaný postavenie spotrebiteľa, pretože nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a žalobca bol v postavení veriteľa v zmysle citovaného zákona, pretože žalobca úver poskytuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo mal súd za preukázané z výpisu z obchodného registra žalobcu. Súd podrobil kontrole zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zistil, že tieto majú všetky zákonné náležitosti predpokladané v § 9 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako nebolo v konaní sporné koľko žalovaný uhradil na splatenie predmetného úveru. Žalobca v súlade so zmluvným dojednaním v časti 3 čl. 4 - následky porušenia povinnosti klienta, pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úverov, pretože žalovaný bol v omeškaní s úhradou viacerých splátok, ktoré neuhradil ani na základe opakovaných výziev. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú úverovú istinu v celkovej výške 3.168,79 eur (559,16 eur + 310,45 eur + 2.299,18 eur), dlžné úroky z úveru splatné ku dňu zosplatenia v celkovej výške 240,41 eur (86,38 eur + 36,29 eur + 117,74 eur) a neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 92,40 eur (19,90 eur + 38,70 eur + 33,80 eur), teda celkovo sumu 3.501,60 eur. Súd ďalej uviedol, že nepriznal žalobcovi uplatnené zmluvné úroky vo výške 39% ročne zo sumy 310,45 eur od 04.03.2014 do zaplatenia, vo výške 12 % ročne zo sumy 2.299,18 eur od 04.02.2014 do zaplatenia a vo výške 26,28 % ročne zo sumy 559,16 eur od 17.03.2014 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom z dôvodu, že žalobcovi zmluvné úroky odo dňa vyhlásenia splatnosti podľa názoru súdu nepatria. Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria iba do splatnosti dlhu, teda jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V prípade, ak by

po splatnosti dlhu bol spotrebiteľ povinný platiť aj úroky a aj úroky z omeškania, dochádzalo by k dvojnásobnému zaťažaniu, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi. Pokiaľ však veriteľ pristúpi k zosplatneniu celého úveru, nastupuje iba režim platenia úrokov z omeškania a nie aj zmluvných úrokov z úveru (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo/143/1998, uznesenie Ústavného súdu SR IV.ÚS/476/2012 zo dňa 18.09.2012). V súlade s ustanovením § 517 ods. 2, § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 385,44 eur od 16.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 2.450,72 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a zo sumy 665,44 eur od 18.03.2014 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, keďže mal neúspech iba v nepatrnej časti, týkajúcej sa uplatneného zmluvného úroku. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia v sume 501,43 eur a ostatné trovy konania v sume 210 eur za zaplatený súdny poplatok, ktoré trovy má žalovaný povinnosť zaplatiť žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to vo vyhovujúcej časti rozsudku ohľadom priznanej sumy 1.022,33 eur a v časti príslušenstva úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 385,44 eur od 16.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 256,60 eur od 05.02.2014 do zaplatenia a zo sumy 380,29 eur od 18.03.2014 do zaplatenia, ako aj v súvisiacej časti o náhrade trov konania. Namietal, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení vecí a na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav. Nestotožňuje sa s konštatovaním súdu prvej inštancie, že predmetné zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahujú všetky náležitosti predpokladané ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 17.07.2011 uviedol, že žalobca ako odborne znalý dodávateľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórnu náležitosť požadovanú zákonom č. 129/2010 Z.z., týkajúcu sa výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej zmluve je výška mesačnej splátky vyjadrená percentuálne - 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Má za to, že takto dojednaná výška mesačnej splátky je nepresná, nejasná a nie je z nej zrejmé, akú cenu žalovaný za poskytnutie služby, teda za prečerpanie peňažných prostriedkov v skutočnosti platí. Spotrebiteľ na základe takto dodávateľom sformulovanej a nastavenej úverovej zmluvy, v čase podpisu zmluvy, ako aj v čase reálneho čerpania peňažných prostriedkov nemá vedomosť o skutočnosti, za akú cenu (odplatu) si peňažné prostriedky požičiava. Poukázal na § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý ustanovuje, že dodávateľ nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach. Pokiaľ poskytovateľ spotrebiteľského úveru cielene nastaví svoj produkt tak, že nemožno vopred zistiť za akých podmienok ho klient kupuje, teda aké náklady mu budú vznikať, potom je potrebné hodnotiť takéto dojednanie ako odporujúce zákonu. Predložená úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi sporu nemá zákonom požadované náležitosti, čo v danom prípade znamená, že úver sa považuje podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2011 uviedol, že na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver za účelom kúpy tovaru vo výške 952,79 eur. Úver mal žalovaný splatiť 24 mesačnými splátkami po 57,79 eur, pričom konečná výška úveru predstavovala sumu 1.386,96 eur. Z tejto zmluvy vyplýva výška ročnej úrokovej sadzby pre úver 39 %. Je toho názoru, že uvedená ročná úroková sadzba zásadne presahuje obvyklú hodnotu úrokových mier úverov poskytovaných bankami v rozhodnom období. V čase poskytovania predmetných úverov bola obvyklá úroková miera pre obdobné typy úverov v priemere v rozsahu 14 až 15 %. Takto dojednaná výška ročnej úrokovej sadzby bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, keďže niekoľkonásobne presahuje bežné úrokové sadzby pre tento typ úverov v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Na základe uvedeného je právny úkon v časti dojednania úrokov neplatný a žalobca naň nemá nárok. Ďalej namietal, že predmetná zmluva neobsahuje žiaden údaj o poplatkoch, ktoré si žalobca v súvislosti s daným úverom účtoval. Úverová zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ nemá nárok na zaplatenie úrokov alebo iných poplatkov, ktoré nie sú spotrebiteľom dojednané priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Bolo povinnosťou dodávateľa priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť, aká časť každej jednotlivej splátky bude pripisovaná za zaplatenie istiny a aká časť na zaplatenie úrokov, prípadne iných poplatkov, čo sa nestalo. Teda, ak výška mesačnej splátky predstavovala sumu 57,79 eur, veriteľ mal presne konkretizovať, aká časť sumy z tejto výšky mesačnej splátky pripadá na zaplatenie istiny, úrokov a iných poplatkov, čo sa nestalo a teda poplatky neboli so

spotrebiteľom vôbec dojednané. Pokiaľ ide zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 28.12.2012, na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver za účelom kúpy tovaru vo výške 2.819 eur, tento úver mal splatiť v 20-tich mesačných splátkach po 156,22 eur a konečná výška úveru potom predstavovala sumu 3.124,40 eur. V danom prípade došlo nepochybne k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., konkrétne zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V prípade, ak tieto náležitosti v zmluve chýbajú, považuje sa úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva pritom neobsahuje žiadne dojednanie, z ktorého by bolo zrejmé, aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Zo zmluvy č. 1 (revolvingový spotrebiteľský úver zo dňa 17.07.2011) boli žalovanému reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.285,79 eur, pričom žalovaný uhradil na daný úver sumu 1.000,64 eur. Na základe uvedeného by preto žalobca mal nárok iba na zaplatenie sumy 285,15 eur a žaloba žalobcu preto nie je v tejto časti dôvodná v sume 380,29 eur. Zo zmluvy č. 2 (zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.12.2011) boli žalovanému reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 952,79 eur, žalovaný pritom uhradil na daný úver celkovú sumu vo výške 1.040,22 eur, teda reálne poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi preplatil. Žaloba žalobcu preto nie je v celom rozsahu dôvodná v sume 385,44 eur. Zo zmluvy č. 3 (zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.12.2012) boli žalovanému reálne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.819 eur, pričom žalovaný uhradil na daný úver sumu 624,88 eur. Žalobca má preto nárok iba na zaplatenie sumy 2.194,12 eur a žaloba žalobcu preto nie v tejto časti dôvodná v sume 256,60 eur. Celkovo žaloba žalobcu nie je dôvodná v sume 1.022,33 eur ohľadom požadovanej istiny. V časti príslušenstva nie je žaloba opodstatnená v sumách presahujúcich dôvodnú istinu spolu s daným príslušenstvom úrokov z omeškania, keď tejto skutočnosti zodpovedá rozsah napádaného príslušenstva uvádzaná v odvolaní. S poukazom na tieto skutočnosti potom žalobca neosvedčil ani čistý úspech v konaní a nemôže mu patriť ani plná náhrada trov konania. Žalobca má nárok iba na náhradu trov konania v sume 250,96 eur oproti priznanej náhrade v prvoinštančnom konaní ako vyjadrenie jeho čistého úspechu (41,60 % zo sumy 711,43 eur). Dodal, že on si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania vo výške 95,71 eur, a to titulom trov právneho zastúpenia za podané odvolanie, režijný paušál a DPH z odmeny a paušálu.

3. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý sa nestotožnil s odvolaním žalovaného a žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 167,66 eur. Uviedol, že pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere, táto je uzavretá na dobu neurčitú a nie je tak možné vopred stanoviť presnú výšku RPMN a počet splátok. Termín splatnosti mesačnej splátky je v úverovej zmluve stanovený, a to 10. deň v mesiaci so splatnosťou prvej mesačnej splátky - 10. v mesiaci nasledujúci po mesiaci, v ktorom bolo ukončené prvé čerpanie revolvingového úveru. Výška RPMN bola stanovená iba v dodatočných predpokladoch pre výpočet RPMN v časti 2 čl. 1.1 úverovej zmluvy. Žalobca pritom priebežne informuje klientov o výške mesačnej splátky k zaplateniu, o výške mesačného poplatku za správu úveru, o výške čerpania v danom mesiaci, o výške počiatocnej čerpanej sumy k zaplateniu v danom mesiaci, ako aj o konečnej výške a o výške úrokovej sadzby a súčasne uvedie aj prehľad úhrad v danom období. Tieto údaje sú uvedené v pravidelne zasielanom výpise z úverového účtu klienta, pričom tieto údaje si môže klient zistiť aj na internetovom portáli žalobcu. Ďalej uviedol, že je všeobecne známe, že úroky poskytované nebankovými spoločnosťami sú vyššie ako úroky poskytované bankami, tieto úroky však nesmú byť neprimerané. V danom prípade podľa jeho názoru ním uplatňovaný úrok je prijateľný. Z internetového portálu Ministerstva financií vyplýva, že za prvý štvrtrok 2010 bola výška priemernej úrokovej miery pre spotrebiteľské úvery do 1.500 eur na dobu 1 až 5 rokov vo výške 76 %. V úverovej zmluve zo dňa 30.12.2011 bola stanovená priemerná RPMN podľa súhrnnej informácie z internetového portálu Ministerstva financií SR o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch ku dňu 30.09.2011 pre spotrebiteľské úvery do 1.500 eur na dobu 1 až 5 rokov vo výške 45,66%. Z daného evidentne vyplýva, že úroková miera určená úverovou zmluvou vo výške 46,80 % nemôže byť hodnotená ako neprimerane vysoká. Súčasne tak aj stanovená úroková sadzba vo výške 39 % ročne nie je v rozpore s dobrými mravmi. Dodal, že súd pri posudzovaní výšky úrokovej miery musí brať do úvahy aj povahu subjektu poskytujúceho úver, keď nie je možné zrovnáť banku a nebankový subjekt, keďže nebankové subjekty poskytujú úvery s väčším rizikom ako banky a takéto úvery ani nie sú zaistené a preto je takéto riziko drahšie, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Výška mesačnej splátky je uvedená iba celkovou sumou, nakoľko v prípade jednotlivých mesačných splátok ide o zložitú technickú úpravu zmluvnej dokumentácie a klientovi je spôsob umorovania dlhu poskytovaný

na samostatnom liste vo forme splátkového kalendára, ktorý je klientovi predaný spolu s podpísanou úverovou zmluvou.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v napadnutej vyhovujúcej časti, vrátane trov konania, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v tejto časti podľa § 388 CSP zmeniť. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu vo zvyšnej časti (v časti zmluvných úrokov), odvolací súd nepreskúmal, pretože tento výrok rozsudku odvolaním napadnutý nebol a preto nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

5. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol a odvolanie žalovaného bolo podané pred 01.07.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd v danej veci posudzoval žalobcom uplatnené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania, teda podľa vtedy platného procesného predpisu - zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

7. V danej veci mal odvolací súd z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. preukázané, že v priebehu odvolacieho konania - dňa 30.06.2016 došlo k výmazu pôvodného žalobcu Z. L., a.s., so sídlom T. 7, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX z obchodného registra v dôsledku cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou F. T. T. S. SA, so sídlom F. Q. 1, XXX XX T., S., zapísanou v obchodnom registri T. pod č. XXXXXXXXXX, pričom spoločnosť F. T. T. S. SA, so sídlom F. Q. 1, XXX XX T., S., sa stala právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Z uvedených dôvodov v zmysle § 64 CSP odvolací súd rozhodol o pokračovaní v konaní s touto spoločnosťou ako právnym nástupcom žalobcu.

8. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom základe, že v rámci podrobenia zmlúv o spotrebiteľskom úvere kontrole konštatoval, že zmluvy majú všetky zákonné náležitosti predpokladané v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto je dôvodné žalobe vyhovieť (okrem časti zmluvných úrokov). S týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje.

9. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, na daný právny vzťah bolo potrebné aplikovať ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Strany sporu uzavreli zmluvy o spotrebiteľských úveroch , v ktorých mal žalovaný postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) citovaného zákona, keď nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a žalobca bol v postavení veriteľa v zmysle ust. § 2 písm. b) citovaného zákona, pretože úvery poskytoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

10. Pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 17.07.2011 (č. XXXXXXXXXXXXXXXX), na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver s výškou kreditného limitu v sume 600 eur (s možným navýšením), tento úver mal žalovaný splácať mesačnými splátkami vo výške 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Takto dojednaná výška mesačnej splátky je nepresná a nie je z nej zrejmé, akú sumu za poskytnutie tejto služby žalovaný v skutočnosti platí. Predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to podľa písm. f) , k) a y) - dátum konečnej splatnosti úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemernú RPMN. V zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa potom predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. V súvislosti s druhou zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.12.2011 (č. XXXXXXXXXXXXXXXX) bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 952,79 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi zaplatiť v 24 mesačných splátkach po 57,79 eur v celkovej sume 1 386,96 eur, pričom účastníci

zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 39 % ročne a RPMN 46,8 %. V danom prípade uvedená ročná úroková sadzba nepochybne presahuje obvyklú úrokovú mieru úverov poskytovaných bankami v danom období a potom bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva neobsahuje aj v tomto prípade obligatórnu náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. - sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v zmluve sa nenachádza ani žiadne dojednanie o poplatkoch.

12. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.12.2012 (č. XXXXXXXXXXXXXXXX) bol žalovanému žalobcom poskytnutý úver vo výške 2 819 eur, ktorý mal žalovaný zaplatiť žalobcovi v 20 mesačných splátkach po 156,22 eur, pričom celková čiastka k zaplateniu zo strany žalovaného predstavovala sumu 3 124,40 eur. Rovnako ako u predchádzajúcej zmluvy, ani táto neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto sa aj tento úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. V súvislosti s obligatórnou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd uvádza, že senát vo svojej skoršej rozhodovacej praxi zaujal k otázke povinnosti rozpisu jednotlivých zložiek splátky v úverovej zmluve pôvodne také stanovisko, že zákon o spotrebiteľských úveroch uvedenie jednotlivých zložiek splátky úveru nevyžaduje (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.10.2017, sp. zn. 17Co 344/2017). Pre nejednotnosť rozhodovacej praxe Krajského súdu v Trenčíne sa táto otázka stala predmetom zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia krajského súdu, ktoré dňa 19.12.2017 prijalo väčšinou členov záver, že krajský súd bude aj naďalej pri spotrebiteľských úveroch z hľadiska ich náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. postupovať s ohľadom na platnú vnútroštátnu právnu úpravu tak, že daná náležitosť výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je naplnená len vtedy, pokiaľ zmluva z hľadiska výšky splátky obsahuje osobitne uvedenú výšku splátky istiny, osobitne uvedenú výšku splátky úroku a osobitne uvedenú výšku splátky prípadných iných poplatkov. To znamená, pokiaľ daná zmluva nebude obsahovať rozpis jednotlivých zložiek splátky úveru vyžadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., bude potrebné aj naďalej považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

14. Vec prejednávajúci senát odvolacieho súdu sa v záujme jednotnosti rozhodovacej praxe krajského súdu k uvedenému stanovisku kolégia priklonil, a pretože napadnutý výrok II. je s ním v súlade, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil. Zároveň je potrebné uviesť, že otázka spôsobu uvádzania splátky úveru bola v čase vyhlásenia tohto rozsudku predmetom dovolacích konaní Najvyššieho súdu SR (napr. 3Cdo 146/2017), avšak do vyhlásenia tohto rozhodnutia nebolo rozhodnutie najvyššieho súdu o tejto otázke odvolaciemu súdu známe.

15. Vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedených úverov mal potom žalobca nárok na zaplatenie sumy: pri prvom (revolvingovom) úvere zo dňa 17.07.2011 bola žalovanému žalobcom poskytnutá suma 1 285,79 eur a na daný úver žalovaný zaplatil sumu 1 006,64 eur, žalobca má preto nárok na zaplatenie 285,15 eur (pôvodne z tohto úveru bola súdom prvej inštancie priznaná suma 665,44 eur); pri druhom spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.12.2011 bola žalovanému poskytnutá žalobcom suma 952,79 eur a žalovaný na tento úver uhradil sumu 1 040,22 eur a z tohto úveru potom žalobcovi nedlhuje žiadnu sumu (súdom prvej inštancie pritom bol z tejto zmluvy žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie sumy 385,44 eur) a z tretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola žalovanému žalobcom poskytnutá suma 2 819 eur a žalovaný na tento úver zaplatil sumu 624,88 eur, žalobca má preto zo strany žalovaného nárok na zaplatenie sumy 2 194,12 eur (súdom prvej inštancie bol pôvodne z tejto zmluvy žalobcovi priznaný nárok na zaplatenie sumy 2 450,72 eur).

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 CSP zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi celkovo sumu 2 479,27 eur (2 194,12 eur + 285,15 eur) a z uvedených dvoch súm aj prislúchajúci úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predmetných úverov (u prvej sumy od 05.02.2014 a u druhej sumy od 18.03.2014 až do zaplatenia týchto súm) a vo zvyšnej časti (nad sumu 2 479,27 eur s prísl.) žalobu zamietol týchto z tomu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi len rozdiel sumy skutočne požičaných finančných prostriedkov znížených o sumu, ktorú žalovaná žalobcovi zaplatila, spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

17. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1,2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v prvoinštančnom konaní úspešný v rozsahu 41,62% (žaloval sumu 3 501,60 eur a bolo mu priznaných 2 479,27 eur, čo je úspech 70,81% a neúspech 29,19%, čo potom predstavuje čistý úspech v spore 41,62%), priznal nárok na ich náhradu v uvedenom rozsahu 41,62%. O výške týchto trov rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému nárok na náhradu týchto trov nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy z obsahu spisu nevyplývajú (žiadne mu zrejme ani nevznikli). Združeniu S., vystupujúcemu na ochranu práv žalovaného do 30.06.2016 v pozícii opatrovníka odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).